

РЕШЕНИЕ

№ 2882

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **550** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образуване е по жалба на И. А. К., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-4/03.01.2024 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С. я, с което е оставено без уважение оспорването на Разпореждане за присъединяване с изх. № С230022-105-0512113/20.12.2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят претендира отмяна на оспорваното решение. Наведените доводи в жалбата за това са идентични с тези, поддържани при административното обжалване на разпореждането за присъединяване. Същите се свеждат до допуснати нарушения при връчването на издадени фишове за налагане на глоба издадени от „Столична община“. Сочи се, че конкретните фишовете не са му били връчвани, поради което не са влезли в законна сила, респективно посочените в тях вземания не са изискуеми.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски при условията на чл. 38, ал. 2 ЗА.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. И. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 73-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира

следното от фактическа страна:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2022 г. срещу И. А. К. за събиране на установени и изискуеми публични вземания за глоби от външен взыскател „Столична община“.

На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С220022-048-0100735/29.08.2022 г. /л.22-23/.

С разпореждане за присъединяване изх. № С230022-105-0512113/20.12.2023 г. /л.20/ издадено от Д. Р. – публичен изпълнител при ТД на НАП-С., връчено на жалбоподателя на 21.12.2023 г., видно от приложено удостоверение за извършено ел.връчване /л.21/, към изпълнителното дело са присъединени публични вземания в размер на 40 лв., представляващи глоби наложени с Фиш № 9202997/19.08.2023 и Фиш № 9202746/16.08.2023 г., издадени от Столична община.

Разпореждането е обжалвано с жалба вх. жалба вх. № 59-00-901/28.12.2023 г. /л. 18-19/ пред директора на ТД на НАП – С., който с процесното решение е оставил жалбата без уважение.

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.01.2024 г., видно от приложеното Удостоверение за извършено връчване по електронен път /л.17/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 15.01.2024 г. по пощата, видно от приложена товарителница № 1-000 6 247 280 844 5 – 142 000 046 16 1 6/15.01.2024 г. /л.13/ в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма и съдържание. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, като съдът не констатира наличие на съществени процесуални нарушения.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото от ответника Разпореждане изх. № С230022-105-0512113/20.12.2023 г. /арг. чл. 167, ал .1 и чл. 226, ал. 1 ДОПК/.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че фишът не е сред изпълнителните основания по чл. 209 ДОПК, даващи възможност за образуване на изпълнително дело. Правната същност на фиша и на електронния фиш е регламентирана в чл. 186 ЗДвП. От събраните в преписката материали, а и от изложеното от страна на жалбоподателя се установява, че наложените на жалбоподателя глоби са с фишове, по смисъла на чл. 186, ал .3 ЗДвП, по силата на който, фиш за неправилно паркирано моторно превозно средство може да се издаде и в отсъствие на нарушителя. В този случай фишът се издава на собственика на МПС, като първият екземпляр от фиша му се изпраща, а вторият и третият остават за съхранение в службата за контрол. Към МПС се закрепва уведомление, в което се посочват мястото и времето на нарушението, МПС, с което е извършено, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото за доброволното ѝ заплащане. Закрепването на уведомлението към МПС се смята за връчване на фиша.

Това следва от изричната законова регламентация, уредена в цитираната разпоредба – чл. 186, ал. 3 ЗДвП, ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 01.08.2023 г.

Съгласно ал. 8 на цитираната разпоредба, издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълните, т.е. приема се, че фишът, независимо дали се касае за електронен фиш или не, има сила на наказателно постановление. Съдебната практика е константна, че правните последици на влезлия в сила фиш, са същите като на влязло в сила НП, с единствената разлика в задължителните им реквизити за редовност от външна страна и процедурата по издаване. Ето защо, приравнявайки фиша към влязлото в сила наказателно постановление, законодателят е предвидил същият да се приема за годно изпълнително основание по чл. 209, ал. 1, т. 5 ДОПК.

Развитите в жалбата оплаквания, досежно нередовното връчване на фишовете, не се споделят от съда. В случая фишовете са издавани заради неправилно паркиране на автомобила. От залепване на автомобила се считат и за редовно връчени. С нормата на чл.58д ЗАНН фишът по чл.39, ал.2а е изключен от възможността за съдебно обжалване и протестиране. В цитираната разпоредба изрично и изчерпателно са посочени актовете, които подлежат на съдебен контрол за законосъобразност и това са: наказателното постановление, предупреждението по чл.28, резолюцията за прекратяване на административнонаказателното производство и електронният фиш. В нормата на чл.186, ал.2 ЗДвП обаче, законодателят е дал гаранция и възможност, ако санкционираното лице възрази срещу извършване на нарушението или откаже да подпише фиша, да се образува административнонаказателно производство по общия ред, предвиден в чл.36, ал.1 ЗАНН, т.е. да състави АУАН, който да бъде предявен на сочения за нарушител и който може да възрази срещу него в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. След изпращане на материалите по преписката на наказващия орган, последният следва да направи преценка дали е доказано извършването на нарушението, налице ли са основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на сочения за нарушител и ако намери, че са изпълнени предпоставките за това- да издаде наказателно постановление (НП), с което да наложи съответното административно наказание. Именно издаденото по този ред НП ще подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Ако наказващия орган прецени, че не са налице предпоставките за издаване на НП, следва да извърши преценка за прекратяване на административно наказателното производство по реда на чл.54 и сл. ЗАНН, а доколкото се касае за фиш, може да го анулира.

В този смисъл е и общата разпоредба на чл.39, ал.3 ЗАНН която предписва, че ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт съгласно разпоредбите на този раздел. След съставянето на АУАН се издава и НП, чиято законосъобразност се проверява от съответния районен съд.

Оплаквания, касаещи нередовното връчване на фиша биха имали значение единствено в производството по оспорване на фиша по съдебен ред. От страна на жалбоподателя са наведени твърдения, че на автомобила не е поставяно уведомление по чл. 186, ал. 3 от ЗДвП. Сочи, че изпращането на фишовете до него било преустановено, едва след като оспорил съдържанието им. Доказателства в подкрепа на тази теза не са представени, поради което твърдението на жалбоподателя остава голословно и недоказано.

Публичният изпълнител не може да извършва такава преценка, поради което и

при наличие на надлежно удостоверени като влезли в законна сила наказателни постановления, не може да откаже присъединяване на вземането към вече образуваното изпълнително производство, както правилно е приел и ответникът. Възраженията относно редовността на връчванията следва да се направят пред съда, който е компетентен да се произнесе по законосъобразността на НП. Тези оплаквания са неотнормими към правомерността на извършеното от публичния изпълнител по реда на чл. 217 ДОПК присъединяване.

Неотнормимо към предмета на спора е обстоятелството, че с решение на ВАС са обявени за нищожни разпоредбите от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община. Това би имало отношение единствено при преценка на валидността и законосъобразността на издаденото НП, в рамките на съдебното производство по оспорването му. Тези оплаквания са неотнормими към правомерността на извършеното от публичния изпълнител по реда на чл. 217 ДОПК присъединяване.

Присъединяването като способ е регламентирано в чл. 217 ДОПК. Според тази законова норма, в производствата по този дял могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, или особен залог, както и тези, които са упражнили правото си на задържане, като присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми. Публичните вискатели се присъединяват с писмено заявление до публичния изпълнител, към което прилагат изпълнителното основание, а присъединеният се вискател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалния вискател. Цитираната разпоредба съдържа правното основание, даващо право на публичния вискател да иска присъединяване към вече образувано изпълнително дело срещу същия длъжник, като единствено релевантно обстоятелство, което трябва да бъде изследвано от публичния изпълнител при разглеждане на искането за присъединяване, е дали е налице годен изпълнителен титул, приложен към заявлението. Видно и безспорно е, че при събиране на публични вземания публичния изпълнител може да присъедини нов вискател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице следните предпоставки: новият вискател да е публичен, т. е. да се касае за публично вземане, да бъде кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, особен залог или кредитор упражнил право на задържане и да не е изготвено разпределение на събраните суми. При наличие на тези предпоставки преценката, дали да присъедини нов вискател в изпълнителното дело или не, законодателят е предоставил на публичния изпълнител. Следователно релевантните обстоятелства, които публичния изпълнител следва да съобрази при разглеждане на искането за присъединяване, са наличието на всяко изпълнително производство, наличието на установено публично вземане и фазата, в която се намира изпълнителното производство.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] и потвърденото с него разпореждане на публичния изпълнител са законосъобразни, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, като жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати по сметка на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд – София град, Трето

отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. К. срещу Решение № ПИ-4/03.01.2024 г. на директора на ТД на НАП– С., с което жалбата му срещу Разпореждане за присъединяване изх. № С230022-105-0512113/20.12.2023 г. е оставена без уважение.

ОСЪЖДА И. А. К., да заплати на ТД на НАП С.- град сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: